

You are here

Manuel Boden, Bruce Conner, FORT, Douglas Gordon, Graham Gussin, Peter Piller, Susan Philipsz, Volker Schreiner, John Smith, Christoph Girardet en Matthias Müller

Tentoonstelling: 11.03.2017 — 14.05.2017

Opening: vrijdag 10.03.2017, 19 uur

Locatie: West, Groenewegje, 2515 LR Den Haag

Open: donderdag t/m zaterdag van 12.00 tot 18.00 uur.

Parallel aan hun eigen solotentoonstelling ‘Somebody, Nobody, Anyone’ in Huis Huguetaan, hebben de kunstenaars Christoph Girardet & Matthias Müller een groepstentoonstelling voor West samengesteld met werken die een verbinding vormen met hun eigen oeuvre door middel van de keuzes betreffende medium, onderwerp, kunstvorm of toon. Zoals in veel van de werken van Girardet & Müller ligt de nadruk op het persoonlijke gerelateerd aan thema’s zoals locatie en dislocatie, het gemeenschappelijke, en de cruciale invloed van de media op hoe we naar onszelf kijken.

De werkwijze van Girardet en Müller, zoals het verzamelen, in een nieuwe context plaatsen en transformeren van zich toegeëigend materiaal, worden weerspiegeld in de eigentijdse werken van Peter Piller, Volker Schreiner, Manuel Boden en FORT, en in het baanbrekende historische werk van Bruce Conner. Hun belangstelling voor seriële ordening wordt gedeeld door Graham Gussin en de andere kunstenaars in deze expositie. Zelfreflectie en onderzoek naar identiteitskwesaties – belangrijker drijfveren in veel van het werk van Girardet en Müller – worden voortgezet in ‘You Are Here’ in de werken van John Smith, Susan Philipsz en Douglas Gordon.

Vorig jaar wijdde het MoMA in New York een grote overzichtstentoonstelling aan de 50-jarige carrière van **Bruce Conner** (1933–2008, US) en huldigde hem als ‘een van de opmerkelijkste kunstenaars van het naoorlogse tijdperk’. Conner was een pionier in het maken van found footage-films en droeg verschillende oorspronkelijke werken bij aan deze discipline. ‘*Take the 5:10 to Dreamland*’ is voornamelijk samengesteld met clips uit Conners verzameling educatieve films uit de jaren 1940 en '50 en wordt begeleid door een compositie van Patrick Gleeson; deze beelden, hun mysterieuze verhoudingen, het ritme en de verbanden, blijven het onderbewuste beïnvloeden. De film eindigt zoals een gedicht eindigt, als een ademstoot, als het niets. En jij zit daar, zwijgend, en laat alles bezinken, en dan sta je op en je weet dat dit heel, heel erg goed was’. (Jonas Mekas)

Conner plaatste in veel van zijn werken voorstellingen van militaire agressie en seksueel getinte afbeeldingen van vrouwen naast elkaar, en dat doet **Peter Piller** (1968, DE) ook in de tweedelige afbeeldingen van zijn fotoreeks ‘Bereitschaftsgrad’. In deze cyclus van werken reproduceert en transformeert de kunstenaar pagina’s uit het tijdschrift ‘Armeerundschau’ dat van 1956 tot 1990 in Oost-Duitsland werd uitgegeven voor de strijdkrachten. Poserende vrouwen en militair materieel worden beiden blootgesteld aan een mannelijke, machinieke strakke blik.

John Smith (1952, UK) wordt internationaal geprezen voor zijn subtiele, humoristische en laconieke korte films en video’s, die vaak thema’s behandelen die inspelen op de geconditioneerde aannames van de filmkijker betreffende het medium. Zijn video ‘unusual Red cardigan’ toont uitvoerig hoe Smith ontdekt dat een oude demofilm van zijn 16mm films te koop is op eBay, en hoe zijn nieuwsgierigheid naar de identiteit van de verkoper daarvan hem ertoe brengt om andere dingen aan te schaffen die zij op de site heeft staan.

‘Alsof hij zich bewust is van het dictum van de kwantumfysica dat de waarnemer van een experiment zijn observatie in factoren moet ontbinden om tot zijn resultaten te komen, geeft hij zijn rol als zijn eigen protagonist bloot, zelfs als zijn met zelfspot overladen personage duidelijk maakt dat het doel is om de rijkdom van de realiteit te onthullen en niet de rijkdom van zijn perceptie daarvan’. (Mark Prince)

In 1993 begon de Schotse kunstenaar **Douglas Gordon** (1966, UK) met een doorlopende reeks foto's waarop hij te zien was als een lifter die een bord vasthield dat was gericht op de naderende chauffeurs, maar in plaats van een bestemming stond er op het bord 'Psycho'. In datzelfde jaar presenteerde Gordon het werk dat zijn doorbraak zou worden: '24 Hour Psycho', waarin hij de beroemde film van Hitchcock zo heeft vertraagd dat deze 24 uur duurt.

Susan Philipsz (1965, UK) – nog een Schotse winnaar van de hooggewaardeerde Turner Prize – is vooral bekend dankzij haar geluidsinstallaties. In haar fotografische werk 'Vernebelt' condenseert de adem van de kunstenaar op het glazen paneel, waardoor haar eigen zelfportret wordt vervaagd. De basale daad van het ademen als de belichaming van het in leven zijn, verandert hier transparantie in ondoorzichtigheid, blootstelling in verschuiling.

In **Manuel Boden's** (1983, DE) 'file' zien we aangeklaagde mensen die in rechtszalen worden gefotografeerd tijdens hun rechtszaak en die hun gezicht verstoppen achter losbladige mappen en dossiers. Verzameld op het internet en ingericht als een fries in drie delen, de zeventienoudige herhaling van dit gebaar maakt een embleem van zelfbescherming in dit tijdperk van post-privacy, alomtegenwoordig voyeurisme en surveillance.

De motieven van de 100 briefkaarten in het werk 'You Are Here' van **Matthias Müller** (1961, DE) komen voort uit de online streams van privé-chatrooms. In elk van deze verweesde kamers is een geografische kaart te zien – waarmee een wonderlijke dynamiek van afstand en nabijheid wordt gecreëerd. 'Stel je iemand voor die een wereldkaart, de plaatselijke metroplattegrond of een historische atlas ophangt in zijn privéruimte of kantoor: wil hij zijn huidige positie versterken of wil hij juist vertrekken naar een andere plek? En wat heeft dit verlangen te maken met de specifieke plek van de kamer en de circulatie van die beelden op het Internet?' (Volker Pantenburg)

In 'Seascapes' van **Christoph Girardet** (1966, DE) worden twintig afbeeldingen met een ogenschijnlijk ondefinieerbare, lege maritieme horizon op een onbekende locatie, voorzien van datacoördinaten die een aanwijzing geven naar de filmische oorsprong van de afbeeldingen. Deze speculatieve bepalingen van de locatie markeren gefictionaliseerde historische gebeurtenissen, en ook de verzonnen onderdelen die in de respectieve filmplots voorkomen.

'Je kunt elke Hollywoodfilm interessant maken als je die film diverse malen in stukjes opdeelt...' 'Hollywood Movie' van **Volker Schreiner** (1957, DE) brengt een verzameling Hollywoodacteurs samen zoals Katharine Hepburn, Elizabeth Taylor en Michael Caine om de tekst van Nam June Paik uit 1963 genaamd 'film scenario' voor te dragen: een voorstel om op een alternatieve manier naar films te kijken.

'Film Poster' van **Graham Gussin** (1960, UK) is een lijst van 288 mogelijkheden, die elk min of meer bruikbaar zijn als keuzemogelijkheid voor het maken van een film. Het werk balanceert tussen een manifest, een opdracht, een vorm van concrete poëzie en gewoon een lijst van dingen die nog moeten worden gedaan.

Alberta Niemann (1982, DE) en Jenny Kropp (1978, DE) vormen het kunstenaarsduo **FORT** en werken sinds 2008 samen. Hun sculptuur 'Twosome' is found footage: twee opgegraven stalen droogrekken van gelijke grootte staan naast elkaar en zijn verbonden door middel van acht waslijnen. Het werk is een nostalgische verwijzing naar de kindertijd van de kunstenaars – toen het nog normaal was om de was buiten te drogen – maar het is ook een weergave een menselijk paar.

Voor vragen kunt u contact opnemen met MJ Sondeijker: info@westdenhaag.nl of 070.3925359.

Huis Huguetan is eigendom van Rijksvastgoedbedrijf en wordt tijdelijk beheerd door ANNA Vastgoed & Cultuur. Het programma van West wordt mede mogelijk gemaakt door Gemeente Den Haag en het Ministerie van OCW.

West Lange Voorhout 34 + Groenewegje 136, Den Haag NL, +31(0)70.3925359, www.westdenhaag.nl